

PDV modul e-učenja 5

MJESTO OPOREZIVIH TRANSAKCIJA

Zaključci s tečaja

Ovo je praktičan sažetak najvažnijih informacija s tečaja.

Tečaj e-učenja temelji se na zakonodavstvu EU-a o PDV-u u verziji važećoj na dan 1. siječnja 2020. (vrijedi za Direktivu EU-a o PDV-u, Direktivu EU-a o povratu i Uredbu EU-a o provedbi PDV-a).

Ovaj je modul dio detaljnijeg tečaja o PDV-u koji obuhvaća sljedeće cjeline:

- Uvod
- Teritorij
- Porezni obveznik
- Transakcije
- **Mjesto oporezivih transakcija**
- Digitalne usluge i minisustav "sve na jednom mjestu" (MOSS)
- Oporezivi događaj i oporezivi iznos
- Stope
- Izuzeća
- Pravo do odbitka
- Povrat PDV-a
- Obveza

U ovom ćete tečaju naučiti gdje se izvršavaju transakcije. Ovaj tečaj odgovara na pitanje "Gdje?".

1. Obrazovni ciljevi

Na kraju tečaja znat ćete:

- Opisati različita pravila kojima se uređuje **mjesto isporuke robe**: gdje se roba nalazi na početku prijevoza ili, ako nema prijevoza, gdje se roba nalazi u trenutku isporuke.
- Objasniti dva osnovna pravila i ostala posebna pravila kojima se uređuje **mjesto isporuke usluga**: načelo porijekla ili načelo odredišta.
- Odrediti određeno pravilo kojim se uređuje **mjesto stjecanja robe unutar Zajednice** i odstupanja od pravila: mjesto stjecanja je država članica u kojoj završava prijevoz robe,

ali i država članica koja je izdala PDV broj koji upotrebljava porezni obveznik za stjecanje robe.

- Moći ćete odrediti opće pravilo kojim se određuje **mjesto uvoza robe**: mjesto na kojem je roba tijekom ulaska u EU.

2. Vodeća načela

Mjesto transakcije: jest mjesto na kojem će se transakcija oporezivati. To će biti ili država porijekla ili država odredišta.

Država porijekla: jest mjesto iz kojeg roba ili usluge potječu. Ako se primjenjuje načelo porijekla, to je država u kojoj se plaća porez.

Država odredišta: jest mjesto u koje se roba ili usluge isporučuju. Ako se primjenjuje načelo odredišta, to je država koja ima pravo naplate poreza.

3. Osnovna pravila

Postoje četiri vrste transakcija: isporuka robe, stjecanje robe unutar Zajednice, isporuka usluga i uvoz robe. Važno je kod svake transakcije poznavati opće pravilo i razumjeti odstupanja od tog pravila.

3. 1 Mjesto isporuke robe

Mjesto isporuke robe je tamo gdje se roba nalazi u trenutku isporuke, ako se roba ne prevozi (Čl. 31.).

Primjer: Kupac iz A iznajmi robu iz trgovine u B i upotrebljava je kod kuće u A. Nakon godinu dana odluči kupiti robu. Mjesto isporuke jest dom kupca u A.

Ako se roba prevozi, neovisno o tome tko je prevozi, **mjesto isporuke** je mjesto na kojem se roba nalazi u trenutku početka prijevoza (Čl. 32.).

Primjer: Kupac iz A ide u trgovinu u B, kupi robu i vrati se u A. Mjesto isporuke je trgovina u B.

3. 2 Mjesto isporuke usluga

U slučaju isporuka usluga mjesto oporezivanja trebalo bi u načelu biti odredište na kojem se odvija stvarna potrošnja.

Postoje iznimke u određenim slučajevima kad treba odstupiti od načela odredišta iz administrativnih i političkih razloga.

Direktiva 2008/8, kojom se izmjenjuje Direktiva o PDV-u, uvode **dva osnovna pravila**:

Načelo odredišta: u **B2B** transakcijama je mjesto isporuke tamo gdje poduzeće kupca ima poslovni nastan (Čl. 44.). Ovo načelo vrijedi za isporuku usluga poreznim obveznicima i pravnim osobama koje nisu porezni obveznici, a koji su već identificirani za potrebe PDV-a.

Primjer: veterinar s poslovnim nastanom u A isporučuje usluge farmi u B. Mjesto isporuke je B

Načelo porijekla: u **B2C** transakcijama mjesto isporuke je tamo gdje poduzeće dobavljača ima poslovni nastan (Čl. 45.). Ovo načelo vrijedi za isporuku usluga osobama koje nisu porezni obveznici.

Primjer: veterinar s poslovnim nastanom u A isporučuje usluge psu kupca u B. Mjesto isporuke bit će A gdje veterinar ima poslovni nastan.

Početak 2015. godine **mjesto oporezivih transakcija za digitalne usluge** promijenilo se na **načelo odredišta za osobe koje nisu porezni obveznici**. Za više informacija posjetite tečaj "Digitalne usluge i MOSS".

Ostale posebne odredbe za isporuku usluga dostupne su u Direktivi o PDV-u (kulturne usluge, putnički prijevoz, usluge za ne-rezidente EU-a, usluge dostave itd.)

3. 3 Mjesto stjecanja unutar Zajednice

Osnovno pravilo za stjecanje robe unutar Zajednice glasi da se **mjesto stjecanja** nalazi **tamo gdje otprema ili prijevoz robe kupcu završava** (Čl. 40.).

Ponekad poduzeće koje stječe robu ima identifikacijske brojeve za PDV u nekoliko država članica. U ovom slučaju dolazi do dodatnog **stjecanja robe unutar Zajednice u državi članici koja je izdala identifikacijski broj za PDV** kojim s eporezni obveznik koristi za stjecanje robe (Čl. 41.).

3. 4 Mjesto uvoza

Mjesto uvoza robe jest **tamo gdje se roba nalazi u trenutku ulaska u EU.**

U člancima 60. i 61. navodi se da je mjesto uvoza robe država članica na čijem teritoriju roba ulazi u EU ili na čijem teritoriju provoz završava.

Kad roba koja se uvozi prolazi kroz zemlju provoza moramo provjeriti članak 61. kako bismo odlučili u kojoj se državi članici plaća PDV. U slučaju **privremenog uvoza uz potpuno izuzeće od uvoznih carina ili vanjskog provoza** **mjesto uvoza** bit će u državi članici **na čijem teritoriju roba prestaje biti obuhvaćena tim postupcima**.

Primjer: ako se vozilo uvozi iz A u B i samo prolazi kroz C, a dostavlja se u B, mjesto uvoza je B.

Pristup neograničenim tečajevima e-učenja dostupan je preko interetske stranice EUROPA: https://ec.europa.eu/taxation_customs/eu-training/general-overview_en.

Imajte na umu da je ovo brz i praktičan sažetak najvažnijih informacija s tečaja. Samo zakoni Europske Unije objavljeni u Službenom listu Europske Unije smatraju se mjerodavnima. Komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za ovu obuku.